

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

23. søndag i treenighetstiden – 8. november 2020

Prekentekest: Mark. 10, 28-31

Lesetekst I: Jes. 1,16–19

Lesetekst II: 2. Tess. 1,10b–12

Om å forlate alt

Omreisende eller fastboende?

Det kan virke som at Jesus hadde to slags disipler:

Den ene gruppen var de som bokstavelig og fysisk forlot alt og fulgte med ham på vandringene hans. Peter var en av dem.

Den andre gruppen var de som fortsatte som fastboende. Men også disse hadde 'helliget Jesus som herre' i hjertet. Blant dem var søstrene Marta og Maria og broren Lasarus.

Jesu svar til Peter i v.29–30, kan tolkes som en oppmuntring til den første gruppen, de som dro av gårde i Jesu følge uten noe 'sikkerhetsnett' å falle tilbake på. De delte hans fattigdom, han som ikke hadde en sten å helle hodet sitt til.

På heltid for Jesus

Gjennom misjonshistorien har mange unge kristne brutt opp fra sin trygge posisjon og fulgt kallet om å krysse grenser. Andre har valgt å vie seg fullt og helt til tjenesten for evangeliet. De får nok lønn (2Kor 9,14), likevel medfører tjenesten ofte noen forsakelser som andre kristne ikke må ha. På en særlig måte kan disse ta Jesu løfter i v 28 –29 til seg.

En radikal tekst

Men Jesu ord er ikke uten adresse til oss 'fastboende', heller. Vi kalles til å ha det samme hjerteforholdet til ham og til evangeliet som de i den andre gruppen. Hjertet kan ikke samtidig henge fast både ved materielle verdier (Mammon) og ved Jesus. Vi kastes alle inn i en valgsituasjon. Et enten – eller. Ingenting skal ha en plass tilsvarende den plassen Jesus har i hjertene våre.

Heller ikke mennesker som står oss nær, må få hindre oss i å overgi våre liv til Jesus (v. 29).

Et eksempel

En ung muslim kom inn til en storby i Afrika. Han trodde på Jesus og ville bli døpt. Men familien hadde ikke tålt det valget han gjorde. De hadde kastet ham ut. Nå kom han for å bli døpt.

En slik kristen ungdom vil kunne si noe om v. 28–29. Jesus forutsier slike situasjoner for dem som vil følge ham. Noen kan oppleve det ekstreme: At endatil familiemedlemmer kan komme til å avvise dem (se også Matt 10,34–39).

Løfte er for begge grupper

Jesus gir her et løfte som begge gruppene kan ta til seg. Velsignelsen vil motsvare, ja, langt overgå, det en må forlate (v. 30). Fortsatt kan det komme forfølgelse, sier han. Jesus la aldri skjul på at kristne kan komme til å oppleve tøffe tider. Men vi skal midt i problemene få be om – og regne med – Den Hellige Ånd. Og vi kommer til å oppleve mange velsignelser.

Jesus løfter blikket vårt

Den aller største velsignelsen er det evige liv i den kommende verden. Igjen ser vi at Jesu forkynnelse ikke stanser med den nåværende verden, men peker mot den kommende verden. Å underslå denne dimensjonen ved Jesu forkynnelse er å ta hovedpulsåren ut av kristendommen. Da er det ingen egentlig kristendom igjen.

«For Guds folk er hvilen tilbake

i himmelens salige hjem.

Bak trengselens skyfulle dage

en hviledag venter på dem.»

Rangsforskjell i himmelen?

Jesus brukte tydeligvis ofte den uttrykksmåten vi finner i det siste verset i prekenteksten (v. 31). Det er en påminnelse om at den som ikke aktes for noe i verden, ved troen på Jesus kommer aller fremst. Uttrykket signaliserer neppe at det er en rangsforskjell i himmelen, men at den rangsforskjellen som finnes på jorden, blir fullstendig borte i den kommende verden. Det vil oppleves som et herlig bakvendtland.

Oppsummering:

Jesus vil ha førsteplassen i hjertene våre. Ikke noe må få hindre oss i å gi ham denne plassen.

Egil Sjaastad

esjaastad@fjellhaug.no